

11-03-2011

Број: 05-05-1-818-2/11
Сарајево, 10. март 2011. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIM. NO	11-03-2011		
OSI	klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga

01,02-05-2-225/11 #

Предмет. Сагласност за отказивање конвенције, тражи се

У складу са чланом 33. став 2. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за отказивање:

Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године Међународне организације рада.

Босна и Херцеговина је, као чланица Међународне организације рада, ратификовала Конвенцију о заштити материнства бр. 183 која је ступила на снагу 18. јануара 2011. године. Одредбе ове конвенције преклапају се са одредбама Конвенције о заштити материнства бр. 3. из 1919. године. Управно тијело Међународне организације рада позвало је земље чланице које су ратификовале обје конвенције да откажу Конвенцију бр. 3 из 1919. године, те је покренут је поступак за отказивање исте.

Будући да је Министарство цивилних послова БиХ надлежно за провођење поступка за отказивање ове конвенције, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о разлозима за отказивање конвенције.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

Ministry of Civil Affairs

Број: 07-34-8-2197-3-ХД/10
Сарајево, 07.03.2011. године

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
- Предсједништво Босне и Херцеговине -
Мусала бр. 9
71 000 Сарајево

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO	09-03	20	
Organizaciono jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
07	07-1	818	

Предмет: Приједлог за отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, Међународне организације рада, - *д о с т а в љ а м о* -

Савјет министара Босне и Херцеговине, на 144. сједници одржаној 24.02.2011. године, утврдио је Приједлог основа за отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, Међународне организације рада, те задужио Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине да достави Приједлог основа Предсједништву Босне и Херцеговине.

Наиме, Босна и Херцеговина је као чланица Међународне организације рада ратификовала Конвенцију о заштити материнства бр. 183, која је ступила на снагу 18. јануара 2011. године, чије се одредбе преклапају са Конвенцијом о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, која је на снази у Босни и Херцеговини од 02.06.1993. године. Како Конвенција о заштити материнства бр. 183 не подразумева *ipso iure* отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3, Управно тијело Међународне организације рада је одлучило да би се такве ситуације требале избјећи позивањем земаља чланица које су ратификовале оба инструмента да откажу Конвенцију бр. 3.

Приједлог Управног тијела Међународне организације рада, да се откаже Конвенција о заштити материнства бр. 3, Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине је упутило Уреду за законодавство Босне и Херцеговине, Министарству спољних послова Босне и Херцеговине, надлежним ентитетским тијелима и Влади Брчко Дистрикта БиХ на мишљење. Од истих је добијено мишљење да је потребно покренути поступак отказивања Конвенције, из чега произилази оправданост за отказивање Конвенције бр. 3. Тако је Министарство у складу са чланом 33. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 29/00) доставило Савјету министара Босне и Херцеговине на даљи поступак приједлог за отказивање Конвенције о заштити материнства бр. 3 из 1919. године, Међународне организације рада.

У складу са горе наведеним, те закључком Савјета министара Босне и Херцеговине достављамо Предсједништву Босне и Херцеговине Приједлог основа *у даљу* процедуру.

С поштовањем,

Прилог:

- Текст Конвенције,
- Основе,
- Закључак Савјета министара БиХ
- Мишљење Уреда за законодавство,
- Мишљење Министарства спољних послова БиХ,
- Сагласности надлежних институција ентитета и БД БиХ

KONVENCIJA BR. 3

O ZAŠTITI MATERINSTVA, 1919. god.

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Washingtonu sazvala vlada Sjedinjenih Američkih Država 29. listopada 1919. god., i budući da je odlučila da usvoji izvjesne prijedloge koji se odnose na „zapošljavanje žena prije i poslije porođaja, uključujući i pitanje materinske potpore“ pitanje koje predstavlja treću točku dnevnog reda zasjedanja Konferencije održane u Washingtonu, i budući da je odlučila da ti prijedlozi dobiju oblik Međunarodne konvencije, usvaja slijedeću konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o zaštiti materinstva, 1919. god., za ratifikaciju državama članicama Međunarodne organizacije rada sukladno odredbama Ustava Međunarodne organizacije rada:

Članak 1.

1. U smislu ove konvencije izraz „industrijsko poduzeće“ odnosi se, naročito, na:
 - a) rudnike, kamenolome i sve ostale vrste ekstraktivne industrije;
 - b) industrije, u kojima se proizvodi izrađuju, prerađuju, čiste, popravljaju, ukrašavaju, dovršavaju, prerađuju za prodaju, razbijaju ili smrskaju, ili u kojima se prerađuju sirovine, uključujući i brodogradnju i proizvodnju, transformaciju i prijenos električne energije ili bilo koje druge pogonske snage;
 - c) građenje, obnovu, održavanje, popravku, prepravku ili rušenje građevina, željeznica, tramvajskih linija, luka, dokova, pristaništa, kanala, unutarnjih plovnih puteva, cesta, tunela, mostova, vijadukata, odvodnih kanala, sustava kanalizacije, bunara, telegrafskih ili telefonskih instalacija, plinara, vodovoda ili drugih poslova gradnje, kao i radova na pripremi za pokretanje bilo kojeg gore navedenog posla;
 - d) prijevoz putnika ili robe cestovnim prometom, željeznicom ili vodenim putem, morskim ili unutarnjim plovnim putevima, uključujući i rukovanje robom na dokovima, kejevima, pristaništima i skladištima, uzimajući ručni pretovar.
2. U smislu ove konvencije izraz „trgovačko poduzeće“ odnosi se na svako mjesto na kome se vrši prodaja robe ili gdje se trguje.
3. U svakoj zemlji, nadležna vlast treba utvrditi crtu razgraničenja između industrije i trgovine, s jedne i poljoprivrede s druge strane.

Članak 2.

U smislu ove konvencije izraz „žena“ označava svaku osobu ženskog spola bez obzira na dob ili nacionalnost, udanu ili neudanu, a izraz „dijete“ označava svako dijete, zakonito ili ne.

Članak 3.

U svim privatnim ili javnim industrijskim ili trgovačkim poduzećima, kao i u svim srodnim poduzećima, izuzev poduzeća u kojima su zaposleni članovi samo jedne obitelji, žena:

- a) ne smije raditi najmanje šest tjedana poslije poroda;
- b) ima pravo da ne radi ukoliko donose ljekarsko uvjerenje da se treba poroditi u narednih šest tjedana;
- c) treba, u toku svog odsustva s posla, shodno paragrafima a) i b) članka 3. ove konvencije, primiti naknadu dovoljnu za izdržavanje sebe i djeteta u higijenskim uvjetima. Ova naknada čiji iznos treba utvrditi nadležni organ vlasti svake zemlje, isplaćivat će se iz javnih fondova ili iz sustava osiguranja. Žena će pored toga, imati pravo na besplatnu ljekarsku ili njegu babica. Bilo koja pogrešna ljekarska procjena datuma porođaja ne može utjecati da žena ne primi naknadu od datuma ljekarskog uvjerenja do datuma poroda;
- d) treba, u svakom slučaju, ukoliko doji dijete, imati polusatni odmor dva puta dnevno, kako bi joj se omogućilo dojenje.

Članak 4.

Kad žena odsustvuje s posla na osnovu paragrafa a) i b) članka 3. ove konvencije, ili odsustvuje duže vremena usljed bolesti, dokazane ljekarskim uvjerenjem nastale zbog trudnoće ili porođaja i koja je onemogućuje da radi, bilo bi nezakonito da joj poslodavac da otkaz, sve dok njeno odsustvovanje s posla nije duže od maksimalnog propisanog roka koji je utvrdio nadležni organ vlasti svake zemlje ili u slučaju da otkazni rok istekne dok navedeno odsustvo još traje.

Članak 5.

Formalne ratifikacije ove konvencije, u skladu sa uvjetima navedenim u Ustavu Međunarodne organizacije rada, bit će dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji će ih registrirati.

Članak 6.

1. Svaka država članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu konvenciju obvezuje se da će odredbe konvencije primjenjivati na svoje kolonije, protektorate i posjede na kojima nema punu samoupravu:
 - a) osim ako su zbog lokalnih uvjeta njene odredbe neprimjenjive; ili
 - b) uz rezervu modifikacija koje mogu biti neophodne za prilagodbu odredaba konvencije lokalnim uvjetima.
2. Svaka država članica izvještavat će Međunarodni ured rada o svim akcijama koje je poduzela na svojim kolonijama, protektoratima i posjedima na kojima nema punu samoupravu.

Članak 7.

Nakon što Međunarodni ured rada registrira ratifikacije dvije države članice Međunarodne organizacije rada, generalni direktor Međunarodnog ureda rada će o tome obavijestiti sve države članice Organizacije.

Članak 8.

Ova konvencija stupa na snagu kada generalni direktor Međunarodnog ureda rada izda takva obavještenja, ali će biti obvezujuća samo za one države članice čije je ratifikacije registrirao Međunarodni ured rada. Nakon toga, ova konvencija stupa na snagu, za svaku drugu državu članicu, od trenutka registracije njene ratifikacije.

Članak 9.

Svaka država članica koja ratificira ovu konvenciju obvezuje se da će njene odredbe početi primjenjivati najkasnije do 1. srpnja 1921. god. i da će poduzeti sve potrebite mjere kako bi ove odredbe postale efektivne.

Članak 10.

Svaka država članica koja ratificira ovu konvenciju može je, po isteku desetogodišnjeg perioda od njenog prvobitnog stupanja na snagu, otkazati aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji ga registrira. Otkaz stupa na snagu po isteku godinu dana od registracije akta o otkazivanju.

Članak 11.

Kad god to smatra nužnim, Administrativno vijeće Međunarodnog ureda rada podnosi Generalnoj konferenciji izvješće o provedbi ove konvencije i razmatra da li je potrebno na dnevni red Konferencije staviti pitanja njene potpune ili djelomične revizije.

Članak 12.

Tekstovi ove konvencije na francuskom i engleskom jeziku su jednako punovažni.

Primjedba:

Revidirana: C 103 Konvencija je revidirana 1952. god Konvencijom br. 103

Revidirana: C 183 Konvencija je revidirana 2000. god. Konvencijom br. 183.